

ОКТОМВРІЯ 14.

ЗА СВѢТАА ПАРАСКЕВА.

Дивенъ богъ во свѣтыхъ своихъ,
богъ израилевъ.

Благослови отче!

Благочестиви христіани, кога поменѣваме вѣжіте чѣдеса и похвалаваме неговите свѣтїи, голѣмъ ползъ прїемваме: и на бога быкаме угодні, ако живѣеме праведно като свѣтїите, и ако ходиме по вожїите заповѣди като тѣхъ. Защото тѣ свѣкога имали вожїи страхъ на ума си, и ходили по неговите заповѣди. За тѣй и богъ прослави тѣлото имъ съ чѣдеса, а дѣшатъ имъ съ красотѣ. Тѣй и нїе кога ходиме по вожїите заповѣди и живѣеме чисто, тога быка нашето празнѣванїе на бога угодно и на свѣтїите прїатно. Но трѣба кога празнѣваме свѣтїите, да мыслиме, чи и тѣ сѣ были челоуѣцы съ тѣло като насъ, но живѣели чисто и праведно, съ постъ и молитвы: за тѣй сѣ прославили отъ бога. И нїе не ги празнѣваме за дрѣго, само да чѣеме и да разѣмѣеме какъ сѣ живѣли тѣ, и какъ сѣ покоравали тѣлото на дѣшата, за да живѣеме и нїе като тѣхъ и да правиме онока, което иска дѣшата и чистымъ разѣмъ. Да повѣдиме вѣснатъ кола на нашето тѣло, и лѣкавите хитрости на дїавола, както сѣ ги повѣдили сичките вожїи угодніцы мѣжѣ и жени. Каккото и днешната преподобная Параскева, колто сега празнѣваме и почитаме за нейните добрини, съ които ѣ живѣла на този свѣтъ. За което и богъ ѣ прослави и упаци нейното тѣло толко години въ землатъ да не изгнїе, както ще чѣете сега отъ нейната исторїа.

Свѣтаа Параскева вѣше отъ село Спикатъ, въ Сърбїа близо до градъ Каликратїа, та вѣше родена отъ христїански родители, които бѣха чисти, праведни и украсены съ много добрини, и учеѣа свѣта Параскева свѣкога на законъ вожїи и на добры нравы. Тѣ като умраѣа, свѣта Параскева начна да живѣе прескорбно, и да мѣчи своето тѣло, съ постъ, молитвы и бдѣнїа. И като сѣ запали отъ любовь за бога, остави този многомѣтежный (такачѣрный) свѣтъ и отиди въ пѣстынатъ (въ гората), гдѣто живѣеше ангелски: защото идла само тра-